

[Bente Nielsen]

er en fornuftig disposition, som vi fra Venstres side kan støtte.

Vi er også tilfredse med, at miljøstøtteloven forlænges, og vi kan derfor helt tilslutte os foreslaget om lovens forlængelse til 1. januar 1993. Jeg vil også gerne ved denne lejlighed takke miljøministeren for, at der allerede nu er blevet udsendt en bekendtgørelse, der har gjort klart, at skæringsdatoen for ikrafttrædelsen af de nye regler er den 19. maj. Det betyder, at en landmand, der har indgået bindende aftaler om levering af f.eks. gyllebeholder efter de gamle regler inden 19. maj, ikke skal opfylde de nye regler, førend der sker udvidelse af besætningen eller et ejerskifte.

Vi har hermed fået skabt den fornødne klarhed både hos de lokale myndigheder og hos landmændene om, hvilke regler der er gældende.

Med disse bemærkninger kan jeg på Venstres vegne anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Leif Hermann (SF):

Hr. Rønholt har jo så evig ret i, at der måske ikke er megen grund til at diskutere den skæbne, som miljøministerens handlingsplan af 31. januar har fået under det udvalgsarbejde, vi har været igennem.

Alligevel ville det jo nok være forkert ikke ved denne lejlighed at benytte muligheden eller chancen for at sige en lille smule om det og måske navnlig sige en lille smule om de omgivelser, som dette lovforslag er kommet ud i, nemlig nogle omgivelser, som har været karakteriseret ved grov overbudspolitik med hensyn til at lempe ejendomsskattebyrden for landbruget.

Jeg skal senere vende tilbage til også et ganske enestående eksempel på grov overbudspolitik, som landbrugsministeren i dag har ladet gå fra sig.

Om selve lovforslaget skal jeg sige, at jeg synes, det er meget fornuftigt, at miljøministeren har benyttet lejligheden til at øge sine muligheder for indgreb i allerede givne tilladelser. Det er klart møntet på industrien og formentlig også på de kommunale udledninger.

Jeg vil gerne i den forbindelse spørge ministeren, om det er en forglemmelse, at man ikke har taget udledning af organiske stoffer

med i beretningen. Det kan ministeren selvfølgelig ikke vide noget om, men ministeren kunne måske godt i bemærkningerne have skrevet et eller andet om udledning af organiske stoffer fra direkte industriudledninger; de er jo dog medtaget i bekendtgørelsesudkastet vedrørende de kommunale udledninger.

Det andet spørgsmål, jeg vil hæfte mig ved, er det samme, som fru Dorte Bennedsen var inde på, men jeg synes, der kan gøres nogle lidt mere principielle betragtninger ud over det, som fru Dorte Bennedsen sagde.

Hvor placerer man ansvaret? Hvis ministeren kan bestemme, at kommunalbestyrelsen skal påse overholdelsen af regler, som landbrugsministeren har lavet, hvem har så i grunden ansvaret for det øverste miljøtilsyn? Er det nu miljøministeren, eller er det måske i grunden den minister, der har lavet det regelsæt, der skal føres tilsyn efter? Det er uklart, og det har måske i hvert fald så megen interesse, at det er et spørgsmål, vi skal tage op i udvalget.

Det andet spørgsmål, jeg kunne forestille mig at man burde kunne komme ind på, er spørgsmålet om, hvorvidt industriudledningsmængden med hensyn til nitrat og med hensyn til fosfor stadig væk skal holde de samme mål, som handlingsplanen af 31. januar 1987 havde, altså reduktioner fra 5.000 t nitrat til 2.000 og for fosforets vedkommende fra 6.000 t ned til 3.400 t.

Jeg skal derefter vende mig til miljøstøtteloven, som jo er en konsekvent videreførelse, når man tager det miserable resultat i betragtning, som kom ud af beretningsafgivelsen fra udvalget. Jeg synes, at beretningen, som den nu er blevet forstået – og det har selvfølgelig heller ikke været nemt – er blevet ganske uoverskuelig. Det vil være overordentlig vanskeligt, så vidt jeg kan gennemske det, for landbruget at hitte ud af, hvad der i grunden gælder.

Men jeg vil complimentere ministeren for, at det stadig væk er sådan, at man kan få tilskud, selv om man ikke er forpligtet til at etablere opbevaringskapacitet; det vil givetvis være strengt nødvendigt, at man, om jeg så må sige, på denne måde lokker nogle til det.

Jeg vil også benytte denne lejlighed til at spørge om, hvor det er blevet af – det kunne der have stået noget om i bemærkningerne – at man for så vidt angår en restfinansiering